

Sygn. akt VI1 U 929/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w G. Sekcja ds. Ubezpieczeń Społecznych w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Dawidowska - Myszka
Protokolant:	stażysta Magdalena Krawczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w G.

na rozprawie

sprawy F. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego

z odwołania od decyzji z dnia 12 lipca 2016 r., znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje F. P. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 19 czerwca 2016 roku do 1 sierpnia 2016 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru.

VI 1 U 929/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 12 lipca 2016 roku znak (...) odmówił F. P. prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 19 czerwca 2016 roku do 1 sierpnia 2016 roku w wysokości 100% z funduszu wypadkowego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy od dnia 19 czerwca 2016 roku, jednak zdarzenie, które spowodowało niezdolność do pracy, nie zostało uznane za wypadek przy pracy. Wypadek nie miał związku z wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzeniem pozarolniczej działalności w zakresie pozaszkolnych form edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych.

Odwołanie od tej decyzji złożył F. P.. Wniósł o przywrócenie prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 100% z funduszu wypadkowego oraz uznania danego zdarzenia za wypadek przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, że w zawiadomieniu o wypadku opisano szczegółowo okoliczności, miejsce i przyczyny wypadku. W dniu 7 marca 2016 roku ubezpieczony założył działalność, której przedmiotem według kodu (...) 85.51.Z. jest pozaszkolna forma edukacji sportowej oraz zajęć sportowych rekreacyjnych. Ubezpieczony wskazał, że

dla udoskonalania zawodowego brał udział 19 czerwca 2016 roku w zawodach walki judo w miejscowości S.. Podczas walki judo, broniąc się, doznał zwichnięcia stawu biodrowego prawego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zdarzenie, które spowodowało niezdolność do pracy nie zostało uznane za wypadek przy pracy. Zaznaczył, że ubezpieczony doznał urazu jako zawodnik biorący udział w zawodach Pucharu Polski Seniorów i Senierek ligi indywidualno – drużynowej w S.. Zdarzenie nie zostało uznane za wypadek podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony w (...) zgłosił działalność gospodarczą pod kodem (...) 85.51.Z. jako pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych, więc w ocenie organu rentowego zgłosił swoją działalność jako nauczyciel, zatem zdarzenie z 19 czerwca 2016 roku nie miało miejsca w czasie wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej. Zdaniem organu rentowego można by uznać takie zdarzenie jako wypadek przy pracy w sytuacji, gdyby ubezpieczony zgłosił swoją działalność również z kodem 93.19 tj. „pozostała działalność związana ze sportem (...) działalność związana z kulturą rozrywką i rekreacją” grupa: „działalność związana ze sportem”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. P. od 7 marca 2016 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. We wpisie działalności gospodarczej do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej F. P. jako przedmiot swojej działalności wskazał kod (...) 85.51.Z, który obejmuje pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych.

(okoliczności bezsporne)

F. P. w ramach swojej działalności gospodarczej prowadził treningi judo w szkołach i przedszkolach. Zajmował się również szkoleniem dorosłych z zakresu judo oraz samoobrony. W ramach swojej działalności gospodarczej przygotowywał również zawodników do zawodów sportowych, a także jeździł z zawodnikami na zawody jako opiekun. Ubezpieczony organizował również obozy sportowe oraz półkolonie dla dzieci. W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej F. P. od początku podjęcia działalności regularnie uczestniczył w zawodach sportowych jako zawodnik judo w ramach ligi sportowej oraz w turniejach o Puchar Polski. Udział w zawodach sportowych był również dla ubezpieczonego formą budowania reputacji oraz doświadczenia niezbędnego do prowadzenia działalności szkoleniowej i edukacyjnej. F. P. dokonał wpisu rodzaju działalności gospodarczej, używając jedynie kodu (...) 85.51.Z, ponieważ sądził, że może wpisać tylko jeden kod działalności, który najbardziej oddaje charakter prowadzonej działalności.

(dowód: zeznania F. P. protokół skrócony k. 12-13 zapis audio-video k. 15)

W dniu 19 czerwca 2016 roku w F. P. uczestniczył w zawodach walki judo w ramach Pucharu Polski Senierek i Seniorów w S. z ramienia klubu (...). Podczas tych zawodów F. P. doznał zwichnięcia stawu biodrowego prawego.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 19 czerwca 2016r. wykonano w Klinice (...) w P. repozycję zamkniętą zwichnięcia dolnego stawu biodrowego, w wyniku czego powstała u niego niezdolność do pracy w okresie od 19 czerwca 2016 roku do 1 sierpnia 2016 roku.

W dniu 20 czerwca 2016r. szpital wystawił ubezpieczonemu zaświadczenie o niezdolności do pracy w związku z doznany urazem biodra na okres od 19 czerwca 2016r. do 1 sierpnia 2016r.

(dowód : karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 1 dokumentacji medycznej akt ZUS

kopia (...), k. 18)

Pozwany w karcie wypadku z dnia 24 czerwca 2016 roku nie uznał zdarzenia z dnia 24 czerwca 2016r. za wypadek przy pracy

(dowód: karta wypadku w aktach ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, w szczególności znajdujące się w aktach sprawy oraz w aktach ZUS, których autentyczności ani prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd uznał w całości za wiarygodne zeznania ubezpieczonego F. P. złożone w niniejszym postępowaniu. Okazały się one bardzo istotne, gdyż ich treść zawierała istotne szczegóły służące zbadaniu zakresu prowadzonej przez ubezpieczonego działalności pozarolniczej. Sąd dał wiarę jako logicznym, wewnętrznym spójnym i odpowiadającym zasadom doświadczenia życiowego zeznaniom strony dotyczącym tego, że w ramach prowadzenia swojej działalności gospodarczej F. P. uczestniczył w zawodach sportowych jako zawodnik. Ubezpieczony wskazał wyraźnie, że od początku podjęcia działalności regularnie uczestniczył w zawodach, oraz że nie wiedział jakie znaczenie może mieć przypisane określonego kodu (...) w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i wiarygodnie podał, że sądził, iż może wskazać tylko jeden rodzaj prowadzonej działalności. W ocenie Sądu zeznania w tym zakresie są logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Nie budzi wątpliwości Sądu, że sportowiec, szkoleniowiec i nauczyciel sztuk walki, zakładając działalność gospodarczą i obejmując się ubezpieczeniem wypadkowym, chce zabezpieczyć się przed czynnikami potencjalnie najbardziej urazogennymi w ramach swojej działalności. W związku z tym byłoby pozbawione logiki przyjęcie, że ubezpieczony świadomie pominął swoją działalność zawodniczą przy rejestracji działalności gospodarczej, skoro to właśnie w tym zakresie jego działalność niosła największe dla niego ryzyko urazów. Trzeba też mieć na uwadze, że również pozwany nie kwestionował twierdzeń ubezpieczonego o prowadzeniu działalności sportowej w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a jedynie dokonywał odmiennej oceny prawnej zdarzenia w związku z niewskazaniem powyższego profilu w ewidencji działalności gospodarczej.

Zasadniczo zatem okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie były bezsporne pomiędzy stronami, w szczególności co do rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej przez F. P. zarówno poprzez udział w zawodach jak i szkolenia, wskazania w ewidencji jedynie jednego profilu prowadzonej działalności, co do przebiegu zdarzenia z dnia 19 czerwca 2016r. oraz trwania niezdolności do pracy związanej z urazem.

Spór w istocie sprowadzał się do odmiennej analizy prawnej zdarzenia z dnia 19 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował, aby zdarzenie z dnia 19 czerwca 2016 roku miało charakter wypadku przy pracy. Organ rentowy wywnioskował, że skoro ubezpieczony zarejestrował działalność gospodarczą wskazując jej przedmiot według klasyfikacji działalności kodem 85.51.Z, tj. działalność w postaci pozaszkolnych form edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych, to jego udział w zawodach sportowych nie mieścił się w ramach zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej i w związku z tym uraz doznany podczas zawodów sportowych nie może być kwalifikowany jako wypadek przy pracy.

Rozpatrując przesłanki wypadku przy pracy, Sąd zważył, iż zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1242 t.j.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przyjęte w tym przepisie określenia odwołują się do definicji wypadku przy pracy i takich jej elementów jak nagłość i zewnętrzna przyczyna zdarzenia. Poza tym jest to definicja szczególna, w której ryzyko wypadku zostało powiązane ze specyfiką zawodu i prowadzoną działalnością zarobkową. Użyty w definicji wypadku zwrot ustawowy "podczas

wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej” oznacza, iż ustawodawca zamierzał objąć ochroną ubezpieczeniową zdarzenia, które mają związek czasowy, miejscowy, ale przede wszystkim funkcjonalny (celowy) z prowadzoną działalnością.

W niniejszej sprawie bezspornie uraz, którego doznał F. P., miał charakter nagły oraz był spowodowany przyczyną zewnętrzną tj. niefortunnym ustawieniem nogi podczas zawodów skutkującym urazem biodra prawego.

Sporne natomiast było uznanie urazu, którego doznał ubezpieczony jako mającego miejsce „podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej”.

Zwrot „podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej” stwarza pewną trudność interpretacyjną, gdyż na potrzeby ustawy systemowej nie zostało zdefiniowane pojęcie „działalności pozarolniczej”, a tylko w art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazano podmioty i warunki, na których podmioty te podlegają ubezpieczeniom społecznym jako prowadzące działalność pozarolniczą. Na tle tego przepisu należy stwierdzić, że prowadzenie działalności pozarolniczej w ujęciu ustawy systemowej jest pojęciem szerszym od określonej w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zarobkowej działalności wytwórczej, budowlanej, handlowej, usługowej lub poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż, z uwzględnieniem działalności zawodowej, wykonywanych w sposób zorganizowany i ciągły. Ustawa systemowa odwołuje się do definicji ujętej w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej tylko w art. 8 ust. 6 pkt 1, a w pozostałych punktach odnosi się do osób prowadzących działalność w różnych formach organizacyjno-prawnych, z których niektóre tylko wykonują działalność gospodarczą sensu stricto.

Działalność pozarolniczą prowadzą zatem osoby o różnym statusie prawnym. Są to jednocześnie osoby prowadzące działalność pozarolniczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, twórcy i artyści, osoby prowadzące działalność w zakresie wolnego zawodu, wspólnicy spółek osobowych (cywilnej, jawnej – jak w tej sprawie, komandytowej lub partnerskiej), wspólnicy jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a także osoby prowadzące niepubliczne szkoły, placówki lub ich zespoły, na podstawie przepisów o systemie oświaty. Co do zwykłych czynności, podczas których dochodzi do wypadków objętych ubezpieczeniami społecznymi, to należy przypomnieć, że tradycyjnie działalność gospodarcza charakteryzuje się definiującymi ją cechami: profesjonalności, samodzielności, celem zarobkowym oraz podporządkowaniem regułom opłacalności i zysku (lub zasadzie racjonalnego gospodarowania), trwałości prowadzenia oraz wykonywaniem w sposób zorganizowany i – przede wszystkim – uczestniczeniem w obrocie gospodarczym. Właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie, to działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji, planowania i zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja (por. uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 40/91, OSNCP 1992/2/17; M. S., Pojęcie działalności gospodarczej na gruncie nowej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, PS 2005/2/29 i cyt. tam wyrok NSA z dnia 20 lutego 1996 r., II SA 442/95, PG. 1996, Nr 9). Działalność gospodarczą określa się również w szczególności jako działalność zawodową o charakterze zorganizowanym i ciągłym, działalność o charakterze przemysłowym i handlowym oraz jako działalność rzemieślniczą, a także działalność w zakresie wolnych zawodów.

Jak więc widać powyżej na wstępie można wysnuć wniosek natury ogólnej, że czynności związane z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych może wykraczać znaczeniowo poza zakres prowadzenia działalności gospodarczej ujętej przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Odnosząc się do argumentów organu rentowego, że w istocie zakres zwykłych czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą określa rodzaj działalności ujętej w Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej wskazać należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami każdy przedsiębiorca, rejestrując działalność gospodarczą, zobowiązany jest wskazać przedmiot wykonywanej działalności zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (...). Wskazać jednak należy, że określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej zgodnie z kodami (...) ma znaczenie głównie ewidencyjne. W myśl bowiem ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą zobowiązane są do rejestracji działalności poprzez złożenie

wniosku do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (...) albo do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w Krajowym Rejestrze Sądowym. Warunki, jakie musi spełniać wniosek do (...), są określone ustawowo. Jednym z nich jest określenie przez przedsiębiorcę przedmiotów wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (...). Należy pamiętać, iż w sytuacji, gdy po rejestracji zmieniają się dane zamieszczone we wniosku (w tym kody (...) dla wykonywanej działalności), przedsiębiorca ma obowiązek złożenia wniosku o zmianę wpisu w terminie 7 dni od dnia zmiany danych. Podkreślić należy, że brak wpisu kodu (...) odpowiadającego rzeczywiście prowadzonej działalności gospodarczej stanowi zatem po stronie sprzedawcy uchybienie obowiązkowi administracyjnemu, jednakże co do zasady nie pociąga za sobą negatywnych konsekwencji np. w sferze podatkowej czy ubezpieczeniowej. W szczególności niedopełnienie obowiązku aktualizacji danych nie powoduje, że przedsiębiorca nie może prowadzić działalności w tym zakresie. Podkreślić również należy, że zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością, z którą bezwzględnie czasowo wiąże się z podjęciem takiej działalności. (Tak też wyrok WSA w Warszawie z dnia 20.11.2007r., sygn. akt VI SA/Wa 1444/07 opubl. Legalis nr: 272007).

W judykaturze SN przyjmuje się również jednolicie, że obowiązek ubezpieczenia wynika z faktycznego rozpoczęcia działalności i jej prowadzenia na podstawie wpisu do ewidencji (rejestru), natomiast kwestie związane z jej formalnym zarejestrowaniem i wyrejestrowaniem mają znaczenie wyłącznie w sferze dowodowej, nie przesądzają natomiast same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczeń społecznych (por. np. wyroki z 31.3.2000 r., II UKN 457/99, OSNAPiUS Nr 18/2001, poz. 564; z 21.6.2001 r., II UKN 428/00, OSNAPiUS Nr 6/2003, poz. 158; z 25.11.2005 r., I UK 80/05, OSNP Nr 19-20/2008, poz. 309; z 23.3.2006 r., I UK 220/05, OSNP Nr 5-6/2007, poz. 81).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt stanu faktycznego wskazać należy, że wbrew stanowisku organu rentowego, wpis do ewidencji lub rejestru ma charakter deklaratoryjny i stwarza jedynie domniemanie, które można obalić, że działalność gospodarcza była rzeczywiście podjęta i prowadzona w okresie nim nieobjętym lub też w innym zakresie aniżeli dotyczy zgłoszenie. Nie wydaje się więc usprawiedliwiona teza natury ogólnej, że to przedmiot działalności wynikający z wpisu do (...) przesądza o uznaniu zdarzenia za wypadek w toku wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, przy czym chodzi tutaj o faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym działalności gospodarczej rozumianej jako działalność zarobkowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Zdanie powyższe dotyczy nie tylko faktu prowadzenia bądź nie działalności pozarolniczej (bez względu na istnienie lub nie wpisu do (...)) lecz także do zakresu tej działalności pozarolniczej, którą definiuje jej faktyczny zakres wykonywania, a nie kod działalności przyjęty podczas wypełniania obowiązków ewidencyjnych.

W niniejszej sprawie F. P. w ramach swojej działalności gospodarczej uczestniczył w zawodach sportowych jako zawodnik. Fakt uczestnictwa w zawodach miał bardzo ścisły związek z jego działalnością edukacyjną i szkoleniową. W ocenie Sądu rację ma ubezpieczony, że jego sukces w ramach działalności pozaszkolnych form edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych jest uzależniony od renomy i sukcesów jako zawodnika judo występującego w zawodach takich jak Puchar Polski. Uczestnictwo w zawodach sportowych niesie ze sobą również element popularności, ale jest też źródłem pozyskiwania nowych umiejętności, doskonalenia nowych technik, które następnie mógł przekazywać swoim uczniom.

Udział F. P. w zawodach Pucharu Polski Seniorek i Seniorów mieścił się w ramach zwykłych czynności związanych z prowadzoną przez niego od 7 marca 2016 roku działalnością pozarolniczą związaną z działalnością szkoleniową i zawodniczą. Sam fakt błędnego zgłoszenia rodzaju prowadzonej działalności wg. kodu (...) w sytuacji, gdy od początku faktycznie była wykonywana w sposób obejmujący zarówno udział w zawodach sportowych, jak i proces szkolenia, nie determinuje uznania, że F. P. nie doznał urazu wywołanego przyczyną zewnętrzną podczas wykonywania zwykłych

czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Na marginesie należy wskazać, że również w trakcie postępowania przed organem rentowym prezentowane było stanowisko, że udział w zawodach sportowych jako trenera judo ma niewątpliwy związek z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą(pismo z 05.09.2016 , zawarte w aktach ZUS).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić trzeba, że w ocenie Sądu zdarzenie z dnia 19 czerwca 2016 roku spełniało przesłanki uznania go za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, z zastrzeżeniem ust. 3. W myśl art. 9 ust. 1 i 2 przywołanej ustawy zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru, który stanowi kwota będąca podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Uznając zatem, iż F. P. w wyniku wypadku przy pracy był niezdolny do pracy od dnia 19 czerwca 2016r. do 1 sierpnia 2016r. , Sąd przyznał mu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów orzekł jak w sentencji wyroku.